

akademický rok 2018 / 2019

Bakalářská práce – posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: Miloslav Frič

Název práce: Krajina těžby

Slovní hodnocení:

Závěr bakalářského stupně studia strávil Miloslav Frič se svou prací ve tmě a sám. Temnou, neustále se opakující intenzivní práci nakonec prostoupil silným odhodláním a odvahou. Vlastnostmi, které do té doby uplatňoval ve své tvorbě rozporuplně. Frič je nesporně talentovaným adeptem umění a od počátku našeho setkání bylo zřejmé, že dokáže zaujmout nejen osobní, ale i obecně aktuální až kritický postoj k reflexi umění a uměleckého vzdělávání. Přesto, nebo právě proto si troufám říci, že se Frič na FaVU cítil jako spiritualista na Bauhausu. S takovým pocitem se autentická rovina vlastní tvorby hledá obtížně a opěrnými body pak přirozeně mohou být i kroky zpět. Klasická kresba je v tomto případě výchozím bodem Fričova výstupu na horskou plošinu vlastního autorství a zároveň pokorou ke zvolenému médiu.

Ať už sám v tvorbě stoupá nebo klesá kamkoli, neustále s sebou nosí bezpečný konceptuální přístup k umění, leč v podobě kostlivce ve skříni. Na druhou stranu si je vědom, že chce být sám nositelem autorské informace. Ideálně nejen šerpou přístupů a postojů, které mu v důsledku plně vlastní nejsou, ale na horu se odnést musí. Tento Fričův vnitřní boj je z velké části odrazem institucionálního umění, přirozeně je však také otázkou lenosti, odvahy i rozvahy o tom, co a jak vlastně do díla investovat. To vše jej přivedlo na práh specifického audiovizuálního díla intenzivní, ale dočasné povahy. Kde nové bylo vše, krom již existující kresby. Závěsný obraz v čase krajiny stínů a dějů je samotnou dočasností ve výsledku pozitivně umocněn. Obrazový tok krajiny lze v mnoha ohledech chápat jako potenciální, ne-li automatický narativ. Zde se Frič udržel na jemné hraně doslovnosti a opustil své explorativní či vypravěčské úvahy i přesto, že jeho příběh o „dětích a kyanidu“ nesporně potenciál měl. Během tvorby bakalářské práce tak Frič opsal až dobrodružný kruh hledání pevné půdy pod nohama a velmi dlouho přitom zvládl nepoužít pro práci klíčové slovo - atmosféra.

Přesto je právě atmosféra jedním z nejsilnějších aspektů díla, prakticky okamžitou synergií slova svoboda, kterou nám v rámci elegantní kresby světlem nabízí. Dočasnost je přirozeným prostředím autentické projekce. Nabídka tohoto typu lehce kolísá v bodě pojmenování samotného díla, ve kterém takřka tíživě nabádá k ekologickému čtení. Zejména v současnosti, kdy bezmála nejsme schopni slovo těžba intonovat jinak než negativně. I samotné slovo ekologie zde cítím ukotvené především k pracovnímu a životnímu standartu Fričovy osobnosti. V tomto vztahu je jasné, že ne všechny podoby těžby jsou nutně negativní a mohou být uchopeny jako startovní body. Sama duchovní úroveň těžby může být pro výtvarníka spirituálního ducha jedním z mála východisek ve vlastním autorském posunu.

Cením si Fričova autorského postoje, ve kterém usiloval o výrazný postup ve vlastní tvorbě. Dokázal tak svou práci ochránit od všech výmluvných „post“ a investoval veškerou svou energii do skutečné dočasnosti díla. Krajina je a bude součástí Fričova života, ať už si do ní projektuje cokoli. Pokud najde cestu, jak ji přiřazovat atributy, které lze smysluplně sdílet, nezbývá než se na takovou produkci těšit. Věřím, že nově získané zkušenosti i romantická kresba uhlem, bude v autorovi vzbuzovat dobré, leč umouněné vzpomínky, stejně jako samota ve tmě.

Otázky k rozpravě:

Bude existovat záznam výsledného díla? Pokud ano, v jaké podobě?

Závěrečné hodnocení:

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě s návrhem hodnocení A.

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval(a): MgA. Vojtěch Vaněk

Datum: 2.6. 2019

Podpis: